

The Status of Indicators of Good Urban Governance in Arak City, Iran, in the Viewpoints of Urban Managers and Citizens

ARTICLE INFO

Article Type

Original Research

Authors

Askarizadeh Ardestani S.¹ MA,
Zarabi A.^{*1} PhD,
Taghvaei M.¹ PhD

How to cite this article

Askarizadeh Ardestani S, Zarabi A, Taghvaei M. The Status of Indicators of Good Urban Governance in Arak City, Iran, in the Viewpoints of Urban Managers and Citizens. Geographical Researches. 2019;34(4):595-604.

¹Department of Geography and Urban Planning, Geographic Sciences Faculty, Isfahan University, Isfahan, Iran

*Correspondence

Address: No. 27, Taj Street, Azar Street, Abas Abad, Isfahan, Iran
Phone: +98 (31) 32367445
Fax: +98 (31) 36688302
zarrabi1949@gmail.com

Article History

Received: September 29, 2019
Accepted: December 1, 2019
ePublished: December 11, 2019

ABSTRACT

Aims & Backgrounds Today, the good urban governance approach has been introduced as the most effective and sustainable method of management practice. Arak, as one of the most important industrial cities in the country, has many problems which need to pay attention to management patterns that can be considered as one of the appropriate solutions to overcome these problems. The purpose of this study is to investigate good urban governance as a case study in Arak city from the perspective of urban managers and citizens.

Methodology This descriptive-analytical study was carried out using a survey method (questionnaire) in the form of urban good governance indices. Population of study include managers and citizens of arak and study sample was 100 for managers and 384 for citizens.

Findings Findings showed that most of Arak city governance indicators were not suitable from the viewpoint of urban managers and citizens, but social justice and law indicators with a coefficient of 2.44 and 1.90 respectively from urban managers and citizens' perspective were in the worst situation. Six governance indicators have the ability to explain less than 50% of the satisfaction index. In terms of spatial distribution of good governance, the differences between regions in the two indicators of participation and access to information were significant. Structural equation modeling also showed that good governance indices in Arak are in poor condition, which confirms the developed model.

Conclusion Arak is in an unsuitable position in terms of indicators of good urban governance.

Keywords Good Urban Governance; Urban Managers; Arak City, Spatial- Locational Distribution

CITATION LINKS

[Alavi Zadeh; 2007] Socio-economic development patterns with an emphasis on rural development in Iran; [Amini, et al; 2019] The role of urban governance in the urban worn texture regeneration process case study: District 12 of Tehran; [Askarizadeh, et al; 2019] Investigating the status of good urban governance indicators in Arak; [Cave; 2005] Encyclopedia of the city; [Gani & Duncan; 2007] Measuring good governance using time series data: Fiji Islands; [Gholipour; 2008] Good governance and appropriate government model, research deputy of Islamic Azad University Tehran; [Hosseini; 2015] Analysis of good governance indicators with emphasis on citizens and managers' views; [Imani Jahjormi; 2003] Urban Governance and Harry's Research; [Jafari, et al; 2019] Performance of Dehyari in the framework of good rural governance; case study of Zanjan villages, Iran; [Jones & Bull; 2006] Governance and social capital in urban regeneration: A comparison between Bristol and Naples; [Mohammadi & Kamali Baghrah; 2016] Analysis the good urban governance indicators for urban development strategy case study: The old texture areas of Kerman city; [Rahnamaei & Keshavarz; 2011] A study of the good governing pattern and the role of government in managing and managing the Affairs of cities in Iran; [Roberts, et al; 2007] Good governance in the pacific? Ambivalence and possibility; [Sadashiva; 2008] Effects of civil society on urban planning and governance in Meysore, India; [Sheng; 2010] Good urban governance in southeast Asia; [Stewart; 2006] Designing good urban governance indicators: The importance of citizen participation and its evaluation in Greater Vancouver; [Tavakoli & Momeni; 2016] Investigating the achievement of good governance indicators with an emphasis on urban quality of life case study of districts 1, 7 and 22 in Tehran; [The Center of Iran Statistic; 2016] Population and housing census 2016; [Torabi; 2005] Sustainable urban management under good governance

وضعیت شاخص‌های حکمروایی خوب شهری در اراک از منظر مدیران شهری و شهروندان

سهیلا عسکریزاده اردستانی MA

گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

اصغر ضرابی* PhD

گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

مسعود تقوایی PhD

گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

چکیده

اهداف و زمینه‌ها: امروزه رویکرد حکمروایی خوب شهری به‌عنوان اثربخش‌ترین و پایدارترین شیوه اعمال مدیریت شهری معرفی می‌شود. اراک، یکی از شهرهای صنعتی و مهم کشور است که دارای مشکلات مختلفی است و توجه به الگوهای مدیریتی می‌تواند یکی از راهکارهای مناسب برای برون‌رفت از این مشکلات باشد. هدف این پژوهش بررسی حکمروایی خوب شهری در اراک از دیدگاه مدیران شهری و شهروندان بود.

روش‌شناسی: این پژوهش توصیفی-تحلیلی با بهره‌گیری از شیوه پیمایشی در قالب شاخص‌های حکمروایی خوب شهری انجام شد. جامعه آماری پژوهش را مدیران شهری اراک و شهروندان تشکیل دادند و حجم نمونه به ترتیب ۱۰۰ نفر از مدیران و ۳۸۴ نفر از شهروندان تعیین شد.

یافته‌ها: اغلب شاخص‌های حکمروایی اراک از دیدگاه مدیران شهری و شهروندان مناسب نبود، لیکن شاخص‌های عدالت اجتماعی و قانونمندی به ترتیب با ضریب ۲/۴۴ و ۱/۹۰ از دیدگاه مدیران شهری و شهروندان نسبت به سایر شاخص‌ها وضعیت بدتری داشتند. ۶ شاخص حکمروایی، توان تبیین کمتر از ۵۰٪ شاخص رضایتمندی را داشتند. از نظر توزیع فضایی حکمروایی خوب، مناطق مختلف اراک، در ۲ شاخص مشارکت و دسترسی به اطلاعات، تفاوت معنی‌دار بود. مدلسازی معادلات ساختاری شاخص‌های حکمروایی خوب در اراک، وضعیت نامناسب آن را تایید کرد.

نتیجه‌گیری: اراک در وضعیت نامناسبی از منظر شاخص‌های حکمروایی خوب شهری قرار دارد.

کلیدواژه‌ها: حکمروایی خوب شهری، مدیران شهری، شهروندان اراک، توزیع فضایی- مکانی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۷/۰۷

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۹/۱۰

*نویسنده مسئول: zarrabi1949@gmail.com

مقدمه

سیر تاریخی روندها و گرایش‌های حاکم بر ویژگی‌های شکلی و محتوایی الگوهای توسعه، نمایانگر نوعی تکامل شکلی، مفهومی و محتوایی است؛ به گونه‌ای که از برداشتها و باورهای تک ساختی رو به سوی برداشتها و باورهای چند ساختی هدایت شده است [Hosseini, 2015]. آنچه در این زمینه قابل تأکید است همانا وجود وجوه شناختی و ادراکی میان الگوی جدید و قدیم توسعه است و به‌طور مشخص یکی از مهم‌ترین تمایزها میان الگوهای جدید و قدیم، جایگزینی محوریت انسان در توسعه به جای محوریت

فناوری است [Alavi zadeh, 2006]. توسعه در حقیقت ابزاری برای رفاه و سعادت انسان است. بر همین اساس شهرها به‌عنوان مکان‌هایی که منشاء شکل‌گیری تمدن‌ها بوده و هستند، از مهم‌ترین عرصه‌هایی هستند که اندیشمندان حوزه توسعه همواره به دنبال پیاده‌سازی نظریه‌های خود در آنها بوده‌اند [Hosseini, 2015].

بنابر آمارهای بین‌المللی از اوایل هزاره جدید، نیمی از جمعیت جهان در شهرها زندگی می‌کنند. این توسعه شتابان شهرنشینی، دولت‌ها را برای اداره شهرها با چالش‌های تازه‌ای روبه‌رو کرده، به طوریکه امروزه مدیریت عقلایی و کارآمد بر شهرها از مهم‌ترین مسایل کشورهای جهان شده است [Jone & Bull, 2006]. در مقابله با مشکلات مختلف اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و زیست محیطی شهرها، دولت‌ها، مشروعیت و کارآمدی چندانی نداشته‌اند. سرمایه انسانی و اقتصادی خرد مایه در کنار ساختارهای اداره امور مطلقه و مشارکت گریز به افزایش دامنه مسایل شهری انجامیده است [Imani Jahromi, 2003]. برای برون رفت از این مسایل، برنامه‌ریزان به این نتیجه رسیدند که مشکل مدیریت شهری، کمبود منابع مالی، فناوری و یا نیروی انسانی ماهر و دارای تخصص نیست، بلکه مشکل اصلی در شیوه و الگوی مدیریتی این عوامل در فضای شهری است. در نتیجه در اوایل دهه ۱۹۹۰ میلادی رویکرد حکمروایی خوب شهری در مقابل رویکرد مدیریت شهری دولت مدار مورد تأکید سازمان‌های جهانی و بین‌المللی و دولت‌ها قرار گرفت [Rahnamaei & Keshavarz, 2011]. حکمروایی خوب در رابطه با توانایی دولت جهت خدمت به شهروندان به وجود آمده و قوانین، فرایندها و رفتارهایی که منافع را در بر دارند بیان می‌کنند [Jahfari et al, 2019].

ایران کشوری است که در گذار از سنت به مدرنیسم قرار دارد. در چنین شرایطی جمعیت شهرنشین توقعات جدیدی از دولت دارند، از اینرو اداره جامعه شهری با ابزار و شیوه‌های سنتی امکان پذیر نیست. لذا بکارگیری رویکرد حکمروایی خوب و متناسب با بافت فرهنگی، سیاسی و اقتصادی کشور، به عنوان رویکردی که کشور را در مسیر توسعه پایدار هدایت خواهد کرد، ضرورتی بسیار پیدا کرده است [Torabi, 2005]. در این زمینه شهرهای بزرگ با هویتی پیچیده و پویا از شرایط محیط رقابتی موجود متأثراند و دولت‌ها نیز این واقعیت را پذیرفته‌اند که باید این شهرها را برای رقابت در روند جهانی شدن، به طور گسترده تجهیز نمایند. از طرف دیگر کنشگران شهری که شامل عناصر حکومتی، خصوصی و عمومی هستند، هر کدام به دنبال پیشینه ساختن میزان قدرت و نفوذ خود در جامعه‌اند. بر حسب میزان قدرت و نفوذ این عناصر می‌توان دو رویکرد حکومت شهری و حکمروایی شهری را تشخیص داد.

در همین راستا نتیجه تحقیق محمدی و کمالی [Mohammadi & Kamali Baghrah, 2016] نشان داد که مدیریت شهری در ایران مدیریت واحدی نیست و شهر مورد مطالعه نیز از نظر شاخص‌ها در وضعیت نامناسبی است [Tavakoli & Momeni, 2016] در پژوهش خود نشان دادند که مدیریت شهری در زمینه

آسیا در سال ۱۹۹۵، صندوق بین‌المللی پول ۱۹۹۶ و برنامه توسعه سازمان ملل متحد در سال ۱۹۹۷ به جریان عادی ادبیات موجود تبدیل شد [Roberts et al, 2007]. حکمروایی مطلوب شهری، حاکی از آن است که همه شهروندان، اعم از فقرا و گروه‌های به حاشیه رانده شده، این حق را دارند که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم در تصمیم‌گیری‌هایی که زندگی و معیشت آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهد، مشارکت داشته باشند [Sheng, 2010]. برای سنجش حکمروایی خوب شهری ۶ شاخص اصلی وجود دارد که سازمان ملل آنها را معرفی نموده است. ۱- مشارکت: توانایی مردم برای دگرگونی واقعیت از طریق تغییر اجتماعی است (میزان مسئولیت‌پذیری، همکاری با جوانان در شکل‌گیری تشکلهای مردمی غیردولتی، جلب مشارکت مردم از طریق تشکیل و فعالیت شوراهای محلی). ۲- اثربخش و کارایی: حکمروایی خوب بگونه‌ای است که شکل بهتری از منابع بهره‌برداری می‌شود که شاخص کارایی را نشان می‌دهد (تنوع و دامنه خدمات شهری، اطلاع از آخرین دستاوردهای تحقیقی، معرفی نوآوری‌ها، خصوصی‌سازی ارایه خدمات شهری). ۳- قانون مندی: یعنی کنش‌های بازیگران اجتماعی در سطوح مختلف شهری نیازمند تسهیم منافع حاصل از مصرف منابع است (تناسب قوانین با مسایل شهری موجود، وجود قوانین کارآمد، پاسخگویی قوانین شهری حال حاضر به نیازها، احترام به قوانین از طرف مدیران) [Stewart, 2006]. ۴- عدالت: این شاخص توزیع مجدد ثروت و امکانات شهری با مشارکت و تأثیرگذاری فقرای شهری است (توزیع یکسان خدمات در سطح شهر، ایجاد فرصت‌های مناسب برای همه شهروندان در زمینه ارتقای وضعیت رفاهی، عدالت در ضوابط منطقه‌بندی). ۵- مبارزه با فساد: در بخش‌های مختلف مدیریت شهری با هر گونه فساد مالی، اجتماعی، کالبدی و غیره مبارزه شود (نماینندگی محلی برای بازرسی ارایه گزارش فساد، افشای درآمد/ دارایی مقامات محلی و بستگان آنها قبل از تصدی شغل، فامیل‌گرایی در مدیریت شهری). ۶- دسترسی به اطلاعات: همه شهروندان به‌صورت یکسان به اطلاعات گوناگون دسترسی داشته باشند (اعلام عمومی طرح‌ها و برنامه‌های توسعه شهری، دسترسی به سیاست‌های درآمدی و هزینه مدیریت شهری، دسترسی به هزینه‌های کارهای انجام شد) [Gani & Duncan, 2007].

روش‌شناسی

روش تحقیق از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت از نوع مطالعات توصیفی-تحلیلی و پیمایشی بوده و با استفاده از روش‌های آماری تجزیه و تحلیل گردیده است. جامعه آماری این پژوهش را مسئولین و شهروندان شهر اراک در پنج منطقه شهری آن تشکیل می‌دهند. با توجه به اینکه آماری دقیقی در زمینه مدیران شهری در دسترس محقق قرار نبود، تعداد ۱۰۰ کارشناس علمی-اجرایی از مدیران شهری ارگان‌های شهری به صورت گلوله برفی (معرفی افراد توسط یکدیگر) به‌عنوان نمونه انتخاب و مورد پرسشگری قرار گرفتند. این افراد در حوزه‌های مختلف مدیریت شهری از جمله شهرداری، معاونت عمرانی استانداری، دفتر امور شهری، اداره مسکن و شهرسازی، بنیاد مسکن، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان (دفتر آمایش و برنامه‌ریزی) و شرکت‌های آب منطقه‌ای، برق و گاز فعالیت داشته‌اند و به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم با مسایل شهری در سطح مدیریت و امور کارشناسی سر و کار داشته‌اند. مبنای انتخاب ادارات، آگاهی به موضوع بوده است. ابزار اصلی پژوهش، پرسش‌نامه

حکمروایی خوب شهری عملکرد مطلوبی نداشته و میانگین شاخص‌های حکمروایی پایین‌تر از حد متوسط بوده است. /مینی و همکاران [Amini et al, 2019] نتیجه گرفتند که حکمروایی در شاخص‌های کالبدی، اقتصادی و اجتماعی اثرپذیری بیشتری نسبت به شاخص‌های فرهنگی و زیست محیطی داشته است. شاخص عدالت و اثربخشی بیشترین رتبه را در شهر تهران کسب نموده‌اند. عسکری زاده و همکاران [Askari zadeh et al, 2019] همین موضوع را از دیدگاه شهروندان اراک بررسی نموده و نتیجه گرفتند که شاخص‌های حکمروایی در این شهر از نظر مردم در وضعیت نامناسبی قرار دارند و منطقه یک بدترین وضعیت را دارد. وجه متمایز پژوهش حاضر در آن است که سعی شده تا وضعیت شهر از نظر شاخص‌های حکمروایی خوب، از دیدگاه مدیران و شهروندان به‌طور تطبیقی در شهر اراک بررسی و تبیین گردد در حالی‌که مطالعات گذشته بیشتر از دیدگاه شهروندان بوده است. با بررسی این موضوع می‌توان برای ارتقاء این شاخص‌ها برنامه‌ریزی بهتری را تهیه و تدوین نمود.

اصولاً آنچه امروز در شهرهای بزرگ تحت عنوان چالش‌ها و بحران‌ها از جمله روند رو به رشد جمعیت، مهاجرت‌ها، مشکلات زیست محیطی، بافت‌های فرسوده، دسترسی‌ها، مسایل مختلف اقتصادی، مشکلات فرهنگی و موارد دیگر مطرح است، در شهر اراک نیز به نسبت زیادی قابل مشاهده است. در طی سال‌های گذشته نیز با تسریع روند مدرن‌سازی و تحولات نو در ساختار این شهر، این چالش‌ها روند سریع‌تری به خود گرفته و به نظر می‌رسد که در بسیاری از موارد اقدامات مناسبی به‌منظور حل یا تعدیل این مشکلات انجام نگرفته است. در این بین مسئله مهمی که مغفول واقع شده است، عدم تأکید و با اتمام لازم بر یک الگوی مناسب در راستای مدیریت بهینه منابع انسانی، طبیعی و اقتصادی شهر است. در حقیقت در مدیریت این شهر سعی شده که از همان الگوهای قدیمی استفاده شود و با توجه به اینکه ساختار این شهر در حال گذار به سوی مدرنیته است، بنابراین به کارگیری الگوهای مدیریتی نو در آن یک ضرورت انکارناپذیر است. در واقع مدیریت شهری اراک بیشتر مطابق با الگوی حکومتی (دولتی) و از بالا به پایین است و با توجه به مسایل موجود به نظر می‌رسد که این الگو نتوانسته کارآمد باشد و استفاده از الگوهای نو از جمله حکمروایی خوب شهری می‌تواند در این ارتباط مفید و اثربخش باشد. در عین حال استفاده از مؤلفه‌های سنجش حکمروایی خوب شهری با در نظر گرفتن شرایط بومی و موقعیتی شهر اراک از دیگر نکات مهمی است که این تحقیق را با تحقیقات مشابه متفاوت می‌گرداند.

حکمروایی الگویی است حاصل از تعامل و شراکت سه بخش دولت، بخش خصوصی و نهادهای مدنی که با همکاری شراکتی این سه حوزه حکمروایی تحقق می‌یابد. در واقع فعالیت تعاملی این سه بخش نقش پیش‌برندگی در حکمروایی و تسهیل آن خواهد داشت و بستر لازم برای تحقق حکمروایی را فراهم می‌سازد [Gholipour, 2008]. عنوان حکمروایی خوب از اواخر قرن نوزدهم به‌عنوان پاسخی به فساد مدنی در حمایت از کارفرمایان و دستگاه‌های سیاسی به وجود آمد [Cave, 2005] بانک جهانی اصطلاح حکمروایی خوب شهری را اولین بار در دهه ۹۰ میلادی وارد گفتمان توسعه کرد [Sadashiva, 2008] و سپس از طریق نهادهای بین‌المللی توسعه، همانند بانک توسعه

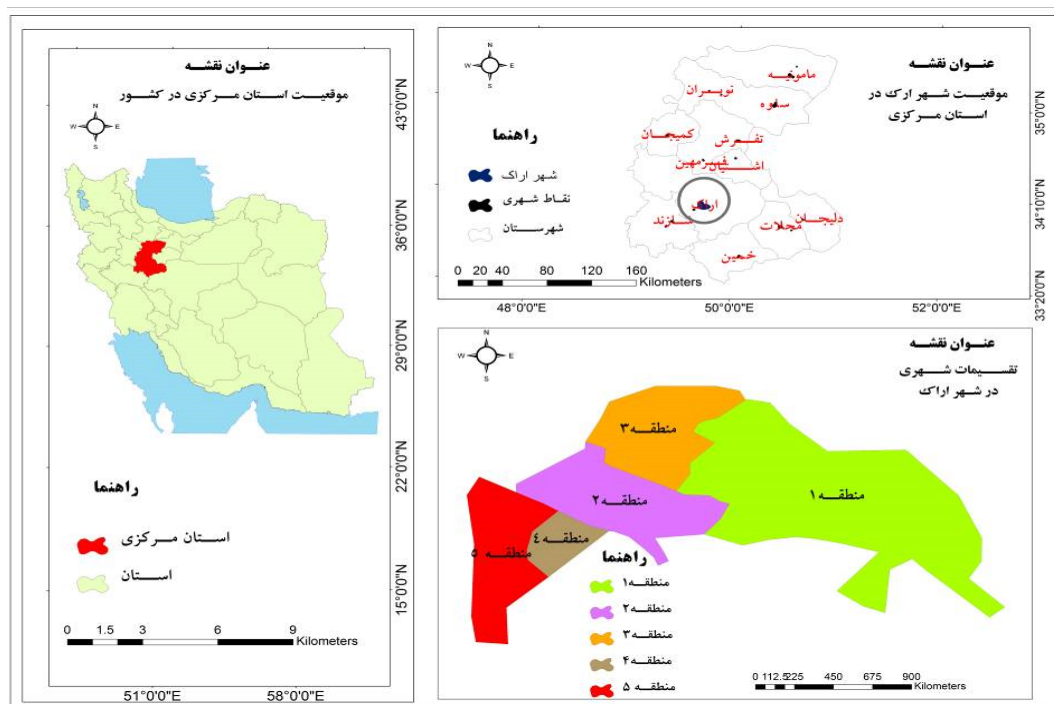
۱۶۹۱۲۸ خانوار و جمعیت آن نیز بالغ بر ۵۷۱۰۶۸ نفر بوده است. جمعیت هر یک از مناطق نیز به ترتیب برای منطقه ۱ برابر با ۱۱۰۶۲۷ نفر، منطقه ۲ برابر با ۱۱۴۶۵۲ نفر، منطقه ۳ برابر با ۱۱۵۷۲۴ نفر، منطقه ۴ برابر با ۱۱۴۶۶۱ نفر و منطقه ۵ نیز ۱۱۵۴۰۴ نفر است [Statistical Center of Iran, 2016] (شکل ۱).

بررسی شاخص‌های حکمروایی از دیدگاه مدیران شهری و شهروندان
بررسی شاخص‌های پژوهش نشان داد که هر ۶ شاخص حکمروایی در شهر اراک در وضعیت نامطلوبی قرار دارند. نتایج بررسی وضعیت شاخص‌ها از دیدگاه مدیران شهری و شهروندان نشان می‌دهد که در بین شاخص‌های حکمروایی خوب شهری، شاخص دسترسی به اطلاعات و عدالت اجتماعی به ترتیب با میانگین ۲/۳۶ و ۲/۴۴ از نظر مدیران و قانونمندی و عدالت اجتماعی به ترتیب با میانگین ۱/۶۷ و ۱/۹۰ از دیدگاه شهروندان نسبت به سایر شاخص‌ها وضعیت بدتری دارد (جدول ۱).

محقق ساخته است. روایی و پایایی پرسش‌نامه از طریق آلفای کرونباخ برای شاخص‌های مختلف بیشتر از ۰/۷۰ به دست آمد. در نهایت داده‌ها پس از جمع‌آوری با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS و AMOS مورد پردازش و تحلیل قرار گرفتند. برای تحلیل داده‌ها از آزمون‌های آماری استفاده شد. در خصوص مقایسه حکمروایی خوب شهری از منظر مدیران و شهروندان این مقایسه با نتایج به دست آمده در تحقیق دیگری که توسط همین نگارندگان انجام شده است [Askarizadeh et al, 2019] صورت گرفته است.

یافته‌ها

شهر اراک مرکز شهرستان و استان اراک و در فاصله ۲۸۰ کیلومتری از پایتخت کشور واقع شده است. گذر شبکه راه‌آهن سراسر تهران - جنوب از محدوده شهر اراک باعث به وجود آمدن گره مواصلاتی بین شرق - غرب و شمال - جنوب شده است. همین امر در رشد و توسعه فضایی و الگوی گسترش شهر اراک نقش بسزایی داشته است. شهر اراک از پنج منطقه شهری تشکیل شده است. براساس سرشماری نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵، تعداد خانوار این شهر برابر با

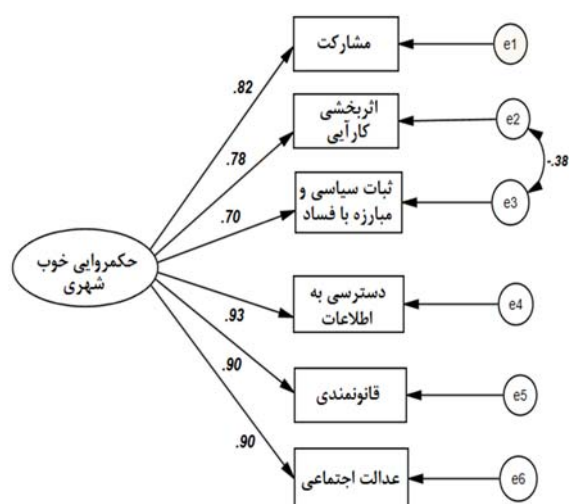
شکل ۱) موقعیت جغرافیایی شهر اراک و تقسیمات آن براساس مناطق پنج‌گانه

جدول ۱) وضعیت شاخص‌های حکمروایی خوب شهری از دیدگاه مدیران شهری و شهروندان

شاخص‌های حکمروایی خوب شهری	از دیدگاه مدیران		از دیدگاه شهروندان	
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
مشارکت	۲/۷۴	۰/۶۰۰	۲/۰۴	۰/۴۹۴
اثر بخشی و کارایی	۲/۷۴	۰/۶۰۰	۲/۳۶	۰/۵۰۲
ثبات سیاسی و مبارزه با فساد	۲/۳۷	۰/۶۴۴	۲/۱۶	۰/۶۳۰
دسترسی به اطلاعات	۲/۳۶	۰/۷۴۰	۱/۸۶	۰/۶۹۹
قانونمندی	۲/۵۶	۰/۶۲۷	۱/۶۷	۰/۵۱۲
عدالت اجتماعی	۲/۴۴	۰/۶۴۹	۱/۹۰	۰/۵۹۰
ضریب تغییرات	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۲۱

جدول (۳) تحلیل واریانس مدل رگرسیونی متغییر وابسته میزان رضایت از حکمروایی خوب شهری و ابعاد شش‌گانه این شاخص و میزان تبیین تغییرات

تحلیل واریانس مدل رگرسیونی					
Model	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
Regression	۲۱/۸۵۳	۶	۳/۶۴۲	۹/۲۰۸	۰/۰۰۰
Residual	۳۶/۷۸۷	۹۳	۰/۳۹۶		
Total	۵۸/۶۴۰	۹۹			
میزان تبیین					
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	
۱	۰/۶۱۰۰	۰/۳۷۳	۰/۳۳۲	۰/۶۲۸	

شکل (۲) برآوردهای استاندارد مدل عاملی تأییدی برای سنجش مقیاس حکمروایی خوب شهری

علاوه بر این همان‌طور که در جدول ۴ آمده است تمامی متغیرهای مشاهده شده ضرایب تأثیر رگرسیونی مثبت و معناداری با مقیاس خود دارند که بزرگی این ضرایب (تأثیرات عاملی) برای مقیاس حکمروایی در حد بسیار بالایی است. در این جدول، سطح معناداری برای بارهای عاملی یا ضرایب رگرسیونی استاندارد متغیر مشاهده شده (e) گزارش نشده است. این امر به این دلیل است که این متغیر به ترتیب به‌عنوان متغیر مرجع (یا معرف نشانگر) برای متغیر پنهان حکمروایی خوب شهری در نظر گرفته شده است تا بدین‌وسیله بدون مقیاس‌بودن این متغیر پنهان و به عبارتی، بدون ریشه و واحد اندازه‌گیری بودن آنها برطرف شود. البته، معنی‌داری ضرایب این مسیرها نیز با توجه به مقادیر استاندارد آنها و مقایسه با ضرایب معنی‌دار دیگر محرز است.

در ادامه جدول (۵) مقادیر برخی از مهم‌ترین شاخص‌های برازش مدل اندازه‌گیری حکمروایی خوب شهری را همراه با مقادیر معیار آن برای تصمیم‌گیری نشان می‌دهد. همانگونه که ملاحظه می‌شود تمامی ۹ شاخص ذکر شده، اعتبار و برازش بسیار خوب مدل اندازه‌گیری را با داده‌های گردآوری شده تأیید می‌کنند. نتیجه کلی مدل نشان می‌دهد که شاخص‌های بررسی شده توان تبیین

بررسی اثرگذاری شاخص‌های حکمروایی خوب شهری در تبیین میزان رضایتمندی از دیدگاه مدیران شهری و شهروندان اراک

بین میزان رضایت از ابعاد شش‌گانه شاخص حکمروایی و رضایتمندی نهایی از حکمروایی خوب شهری در شهر اراک در سطح اطمینان بالای ۹۹٪ رابطه معنادار وجود دارد جدول ۲ نشان می‌دهد میزان همبستگی بین شاخص‌های شش‌گانه شاخص حکمروایی خوب شهری با رضایتمندی نهایی از دیدگاه مدیران شهری، برابر با ۰/۶۱۰ است که یک همبستگی مستقیم و نسبتاً شدید به شمار می‌آید. اما با این همه، شاخص‌های شش‌گانه بررسی شده در شهر اراک، مجموعاً توان تبیین ۳۳/۲٪ از تغییرات (واریانس) شاخص رضایتمندی از حکمروایی خوب شهری را دارا هستند و حدود ۶۶/۸٪ از تغییرات این شاخص توسط عوامل دیگر تبیین می‌گردد. از دیدگاه شهروندان نیز تقریباً این نسبت‌ها به همین صورت بوده است.

همانگونه که ضریب استاندارد شده بتا نشان می‌دهد، تنها شاخص دسترسی به اطلاعات با رضایتمندی از حکمروایی خوب شهری رابطه مستقیم دارد. این شاخص با ضریب ۰/۴۷۷ اثرگذاری و قدرت تبیین بیشتری نسبت به بقیه شاخص‌ها بررسی شده در پیش‌بینی میزان رضایتمندی از حکمروایی دارد. همبستگی مشاهده شده بین ۵ شاخص دیگر حکمروایی با رضایتمندی از حکمروایی خوب شهری در شهر اراک یک همبستگی بسیار جزئی است. میزان خطای آلفای (Sig) به دست آمده برای این رابطه، بسیار بیشتر از میزان خطای قابل قبول (۰/۰۵) است و این بدان معنا است که این همبستگی مشاهده شده به هیچ وجه معنادار نبوده و قابل اعتنا و اعتماد نیست (جدول ۳).

مدلسازی معادلات ساختاری ارزیابی شاخص‌های حکمروایی خوب شهری

مدل تحلیل عاملی تأییدی یک عاملی برای ایجاد و سنجش اعتبار مقیاس حکمروایی خوب شهری، به شرح شکل ۲ در محیط نرم افزار Amos Graphics ترسیم و مطالعه شد. این شکل مسیر مقیاس را براساس معرف‌ها یا متغیرهای مشاهده شده مربوط به آن همراه با برآوردهای استاندارد ضرایب مسیر رگرسیونی برای دیدگاه مدیران شهری و شهروندان نشان می‌دهد.

جدول (۲) وضعیت شاخص‌های حکمروایی خوب شهری از دیدگاه شهروندان [Askarizadeh et al, 2019]

ضریب تغییرات	انحراف معیار	میانگین	حکمروایی خوب شهری
۰/۲۴	۰/۴۹۴	۲/۰۴	مشارکت
۰/۲۱	۰/۵۰۲	۲/۳۶	اثر بخشی و کارآیی
۰/۲۹	۰/۶۳۰	۲/۱۶	ثبات سیاسی و مبارزه با فساد
۰/۳۷	۰/۶۹۹	۱/۸۶	دسترسی به اطلاعات
۰/۳۰	۰/۵۱۲	۱/۶۷	قانونمندی
۰/۳۱	۰/۵۹۰	۱/۹۰	عدالت اجتماعی
۰/۴۳	۰/۸۶۴	۲/۰۰	مجموع شاخص‌های حکمروایی خوب شهری

حکمرمایی خوب شهری را دارند. این شاخص‌ها در صورت اصلاحات ساختاری می‌توانند زمینه‌ساز توسعه شهری اراک شوند. در مدل ارایه شده میزان بار عاملی شاخص‌ها بیشتر از ۰/۶۰ بوده و این را می‌رساند که مدیران شهری و شهروندان به تأثیرگذاری این شاخص‌ها در نحوه مدیریت و توسعه شهری اعتقاد دارند.

جدول ۴) برآوردهای استاندارد و سطوح معناداری بارعاملی معرف‌های مشاهده شده بر مقیاس

حکمرمایی خوب شهری	وزن رگرسیونی	نسبت بحرانی	خطای استاندارد	سطح معناداری
مشارکت	۱/۰۰۰	-	-	-
کارایی و اثربخشی	۰/۸۵۹	۰/۰۹۴	۹/۱۲۰	۰/۰۰
ثبات سیاسی و مبارزه با فساد	۰/۸۲۵	۰/۱۰۶	۷/۸۱۹	۰/۰۰
دسترسی به اطلاعات	۱/۲۵۹	۰/۱۰۵	۱۲/۰۱۸	۰/۰۰
قانونمندی	۱/۰۳۶	۰/۰۹۱	۱۱/۴۳۶	۰/۰۰
عدالت اجتماعی	۱/۰۷۴	۰/۰۹۴	۱۱/۴۶۳	۰/۰۰

بررسی تفاوت شاخص‌های حکمرمایی خوب شهری در هر یک از مناطق شهر اراک

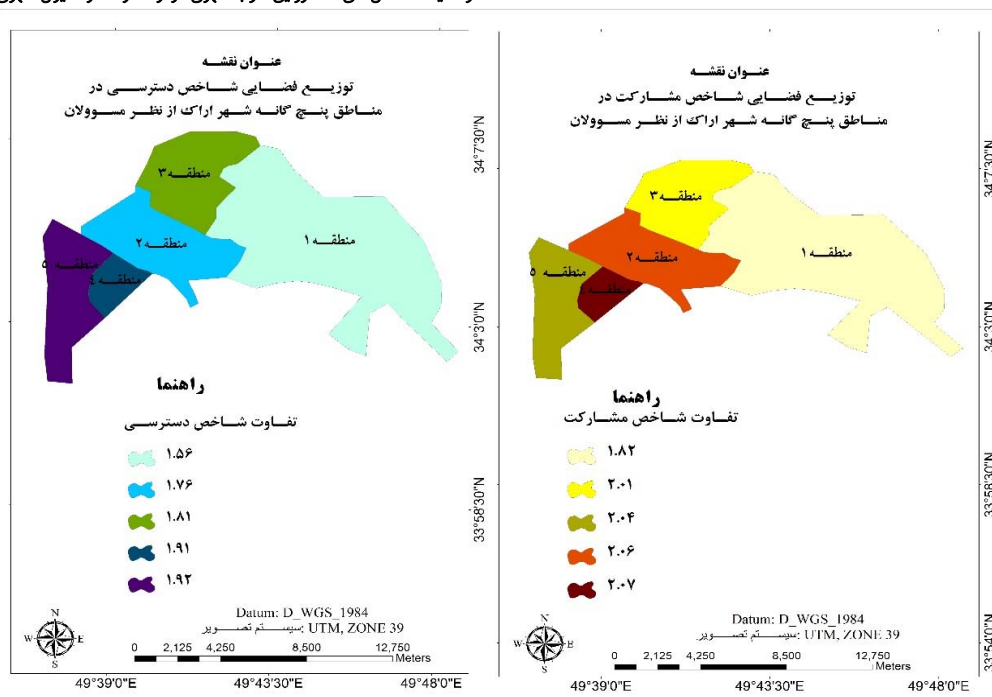
نتایج حاصل از تحلیل یافته‌ها نشان داده است که در شاخص‌های اثربخشی و کارایی، ثبات سیاسی و مبارزه با فساد، قانونمندی و عدالت اجتماعی بین مناطق مورد بررسی، از دیدگاه مدیران شهری تفاوت معناداری وجود ندارد و همه مناطق در سطح مشابهی قرار دارند؛ اما تفاوت‌ها بین مناطق، در ۲ شاخص مشارکت و دسترسی به اطلاعات معنی‌دار بوده است. بنابراین، فرضیه صفر (H_0) تساوی

جدول ۵) شاخص‌های برازش مدل اندازه‌گیری مقیاس حکمرمایی خوب شهری

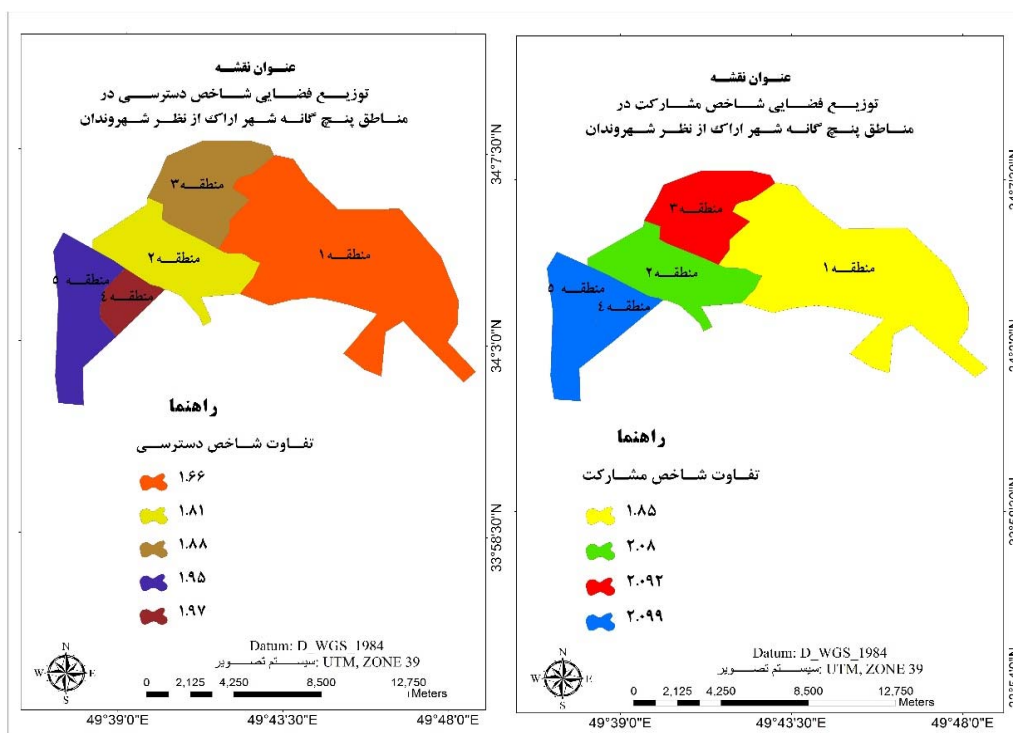
مدل اندازه‌گیری	CMIN	DF	Sig.	RMR	GFI	NFI	CFI	PARTIO	RMSE
حکمرمایی خوب شهری	۱۲/۲۰۶	۸	۰/۱۴۲	۰/۰۱۰	۰/۹۶۲	۰/۹۷۷	۰/۹۹۲	۰/۵۳۳	۰/۰۷۳
مقادیر معیار پیشنهادی	-	-	>۰/۰۵	≈۰	>۰/۹	>۰/۹	>۰/۹	۰-۱	<۰/۰۵

جدول ۶) بررسی تفاوت شاخص‌های حکمرمایی خوب شهری در مناطق شهر اراک با استفاده از تحلیل واریانس از دیدگاه مدیران شهری و شهروندان

شاخص	منطقه	از دیدگاه مدیران شهری			از دیدگاه شهروندان		
		تعداد	معداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵	تعداد	معداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵	تعداد	معداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵
		۱	۲	۱	۲	۱	۲
مشارکت	منطقه ۱	۲۰	۱/۸۲	۷۴	۱/۸۵		
	منطقه ۲	۲۰	۲/۰۶	۷۷	۲/۰۸		
	منطقه ۳	۲۰	۲/۰۱	۷۹	۲/۰۹۲		
	منطقه ۴	۲۰	۲/۰۷	۷۷	۲/۰۹۹		
	منطقه ۵	۲۰	۲/۰۴	۷۷	۲/۰۹۹		
دسترسی به اطلاعات	منطقه ۱	۲۰	۱/۵۶	۷۷	۱/۶۶		
	منطقه ۲	۲۰	۱/۷۶	۷۹	۱/۸۱		
	منطقه ۳	۲۰	۱/۸۱	۷۷	۱/۸۸		
	منطقه ۴	۲۰	۱/۹۱	۷۷	۱/۹۵		
	منطقه ۵	۲۰	۱/۹۲	۵۷	۱/۹۷		

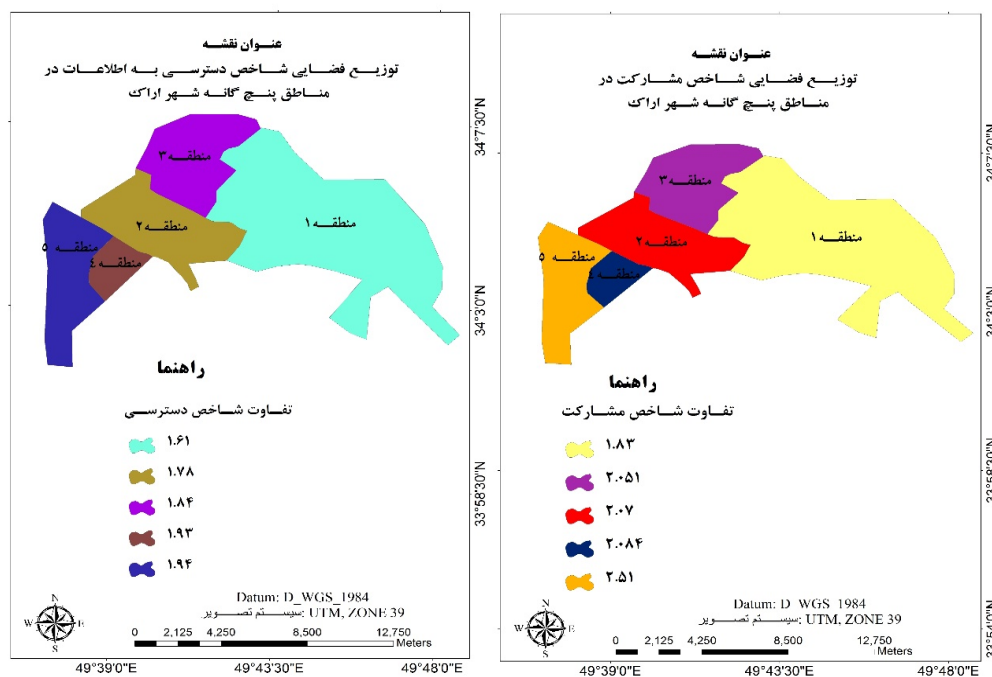
شکل ۳) توزیع فضایی شاخص‌های مشارکت و دسترسی در مناطق پنج گانه از نظر مدیران شهری با بهره‌گیری از داده‌های مکانی شهرداری اراک، ۱۳۹۳

شکل ۴) توزیع فضایی شاخص‌های مشارکت و دسترسی در مناطق پنج گانه از نظر شهروندان براساس نتایج تحقیق و بهره‌گیری از داده‌های مکانی شهرداری اراک، ۱۳۹۳

جدول ۷) ترکیب دیدگاه شهروندان و مدیران شهری از نظر تفاوت شاخص‌های حکمروایی خوب شهری در مناطق شهر اراک براساس آزمون دانکن

شاخص مشارکت	تعداد	معداری	شاخص دسترسی به اطلاعات	تعداد	معداری
منطقه ۱	۹۴	۱/۸۳	منطقه ۱	۹۴	۱/۶۱
منطقه ۲	۹۷	۲/۰۷	منطقه ۲	۹۷	۱/۷۸
منطقه ۳	۹۹	۲/۰۵۱	منطقه ۳	۹۹	۱/۸۴
منطقه ۴	۹۷	۲/۰۸۴	منطقه ۴	۹۷	۱/۹۳
منطقه ۵	۹۷	۲/۵۱	منطقه ۵	۹۷	۱/۹۴

شکل ۵) توزیع فضایی شاخص‌های مشارکت و دسترسی در مناطق پنجگانه شهر اراک از دیدگاه ترکیبی مدیران شهری و شهروندان

است؛ چنانکه /ودین و جویا [Uddin & Joya, 2007] نیز در تحقیق خود به اهمیت شاخص‌های کاربردی از جمله قانون مداری، افزایش درآمد سرانه و غیره در ارتقاء و تحقق حکمروایی خوب شهری اشاره دارند. علاوه بر این شاخصی مانند عدالت اجتماعی در وضعیت مناسبی قرار ندارد که از جمله عوامل تأثیرگذار در این زمینه می‌توان به عدم توزیع مناسب خدمات در سطح شهر و عدم عدالت در ضوابط و مقررات شهرسازی اشاره نمود. نتیجه تحقیق شنگ [Sheng, 2010] هم به همین موضوع اشاره دارد و در این زمینه تمرکززدایی و خصوصی ساز مبتنی بر عدالت را راه حل مناسبی می‌داند. نتیجه تحقیق احسان و آبید/ [Yousaf et al, 2016] نیز به وجود رابطه قوی بین تحقق حکمروایی خوب شهری با تغییر ساختارها اشاره دارد و اقدامات غیراخلاقی را نشأت گرفته از سیاست‌های اشتباه مدیریتی می‌داند. این تحقیق نشان داد که بین محلات از نظر توسعه سطح شاخص‌های حکمروایی تفاوتی وجود ندارد. نتیجه این بخش از تحقیق با تحقیق قاسمی کفرودی و همکاران [Ghasmi, 2014] و محمدی و کمالی [Mohammadi & Kamali Baghbrahi, 2016] همپوشانی دارد؛ چرا که مطالعه آنها نیز از عدم تفاوت محلات از نظر حکمروایی خوب شهری اشاره دارد. به‌طور کلی نتایج حاصل از تحلیل یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که مدیریت شهری اراک و شاخص‌های حکمروایی خوب، مطلوب نیستند و وجود ساختارهای ضعیف در ابعاد مختلف مدیریتی در این زمینه می‌تواند تأثیرگذار بوده باشد. تحقیق توکلی و مومنی [Tavakoli & Momeni, 2016] نیز با نتیجه کلی این تحقیق همپوشانی دارد. از مهم‌ترین محدودیت‌ها در این زمینه عدم تمایل مدیران شهر اراک به مشارکت مردم در طرح‌ها و همچنین کاهش استقبال مردم جهت مشارکت در مدیریت و توسعه شهر اراک

اینک با توجه به آنچه که از نتایج ترکیبی دیدگاه شهروندان و مدیران شهری در زمینه تفاوت فضایی- مکانی دو شاخص مشارکت و دسترسی در حکمروایی خوب شهری در مناطق پنج‌گانه شهر اراک در جدول ۷ نشان داده شده است؛ منطقه یک در شاخص مشارکت با میانگین $1/83$ بدترین وضعیت را در بین مناطق شهر دارا است. از نظر شاخص دسترسی به اطلاعات نیز همین منطقه با میانگین $1/61$ در شرایط نامناسبی قرار گرفته است. بنابراین تفاوتی بین نتایج ترکیب شده با نتایج مجزا بین دیدگاه شهروندان و مدیران شهری از این حیث وجود ندارد. شکل ۵ توزیع فضایی تفاوت بین مناطق را از نظر شاخص‌های مذکور نشان می‌دهد و در واقع نتایج حاصل از ترکیب جدول ۷ و شکل ۳ و ۴ به روشنی تأیید می‌نماید که تفاوتی بین دیدگاه‌ها مشاهده نمی‌شود. از این رو براساس این شکل نیز منطقه یک در مقایسه با دیگر مناطق از نظر شاخص‌های حکمروایی خوب شهری در وضعیت نامناسب‌تری قرار دارد.

بحث

این تحقیق بر خلاف تحقیقات قبلی به سنجش شاخص‌های حکمروایی خوب شهری در یکی از شهرهای صنعتی کشور و با موقعیت جغرافیایی ویژه براساس دیدگاه و نظرات مدیران شهری تأکید نموده است. هر ۶ شاخص حکمروایی یعنی اثربخشی و کارایی، ثبات سیاسی و مبارزه با فساد، قانونمندی، عدالت اجتماعی، مشارکت و دسترسی به اطلاعات در شهر اراک در وضعیت مطلوبی قرار ندارند. از این رو مدیریت شهری نیازمند توجه اساسی‌تر به این شاخص‌ها دارد و بایستی در راستای ارتقاء آنها برنامه‌های مناسبی ارائه شود. در حقیقت شرایط موجود نمی‌تواند در تحقق و ارتقاء شاخص‌های حکمروایی خوب شهری موثر باشد و نیازمند بازنگری

قانونمندی و عدالت اجتماعی در شرایط موجود شهر وضعیت بدتری نسبت به سایر شاخص‌ها دارد. بنابراین سازگاری دیدگاه دو جامعه شهروندان و مدیران شهری شهری، به خوبی وضعیت نامناسب شاخص‌های حکمروایی شهری در اراک را تأیید نموده و ضرورت توجه بیشتر و برنامه‌ریزی کارآمد به‌منظور ارتقای شاخص‌ها و کارکردهای ناظر بر حکمروایی خوب شهری در شهر اراک بیش از پیش احساس می‌شود.

نتیجه‌گیری

نتیجه‌نهایی حاصل از تحلیل یافته‌ها در این پژوهش حاکی از آن است که ضعف موجود در شاخص‌های حکمروایی در شهر اراک، پیامدهای منفی به دنبال خواهد داشت. این پیامدها در جنبه‌های گوناگون اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی به خوبی قابل مشاهده است. با توجه به اینکه شاخص‌های حکمروایی در راستای توسعه پایدار و یکپارچه شهری متشکل از مردم و مدیران تأکید می‌نماید، ادامه روند موجود نه تنها مشکلات عدیده‌ای را در زمینه مشارکت مردم و تعاملات توسعه شهری به وجود می‌آورد، بلکه سایر برنامه‌های شهری نیز به پایداری منجر نخواهند شد. از این رو به کارگیری شاخص‌های حکمروایی و اهمیت‌دادن به آن بایستی در سرفه برنامه‌ریزی شهر اراک توسط مدیران قرار گیرد. در واقع باتوجه به اینکه مدیریت شهری اراک تا کنون بیشتر مطابق با الگوی حکومتی (دولتی) و از بالا به پایین بوده است، به نظر می‌رسد که این الگو نتوانسته کارآمد باشد و استفاده از الگوهای نو از جمله حکمروایی خوب شهری می‌تواند در تحولات آتی شهر مفید و اثربخش باشد.

تشکر و قدردانی: از دانشگاه اصفهان که زمینه انجام این پژوهش را برای اینجانبان فراهم نموده و همچنین متصدیان مجله وزین تحقیقات جغرافیایی به لحاظ فراهم کردن زمینه چاپ این مقاله، تشکر و قدردانی می‌نمایم.

تأییدیه‌های اخلاقی: موردی از سوی نویسندگان گزارش نشده است.

تعارض منافع: موردی از سوی نویسندگان گزارش نشده است.

سهم نویسندگان: سهیلا عسکریزاده اردستانی (نویسنده اول)، پژوهشگر اصلی/ نگارنده بحث اصلی (۵۰٪)؛ اصغر ضرابی (نویسنده دوم)، پژوهشگر کمکی/ روش‌شناس، نگارنده مقدمه (۳۰٪)؛ مسعود تقوایی (نویسنده سوم)، پژوهشگر کمکی/ تحلیلگر آماری (۲۰٪)

منابع مالی: موردی از سوی نویسندگان گزارش نشده است.

منابع

- Alavi Zadeh SMA (2007). Socio-economic development patterns with an emphasis on rural development in Iran. *Journal of Political and Economic Information*. 22(5):190-201. [Persian]
- Amini M, Saremi H R, Ghalibaf M B (2019). The role of urban governance in the urban worn texture regeneration process case study: District 12 of Tehran. *Geographical Researches*. 34(1):11-19.
- Askarizadeh S, Zarabi A, Taghvaei M (2019). Investigating the status of good urban governance indicators in Arak.

است. از این رو مهم‌ترین راهکار جلب مشارکت مردم در بخش‌ها و امور مختلف شهر از جمله به‌صورت مشارکت محله‌ای است.

نتیجه این تحقیق نشان داد که اغلب شاخص‌های حکمروایی خوب شهری اراک از دیدگاه مدیران شهری مناسب نبوده است. بیشترین میانگین مربوط به دو شاخص مشارکت و اثربخشی با میانگین ۲/۷۴ است که وضعیت آنها نیز پایین‌تر از حد متوسط هستند. بنابراین می‌توان گفت که در حالت کلی وضعیت حکمروایی خوب شهری در اراک بسیار نامناسب است. از نظر توزیع فضایی حکمروایی خوب، تفاوت‌ها بین مناطق، در دو شاخص مشارکت و دسترسی به اطلاعات معنی‌دار بوده است. در عین حال علاوه بر دیدگاه مدیران شهری، نتایج مدلسازی معادلات ساختاری نیز نشان داد که شاخص‌های حکمروایی خوب در شهر اراک در وضعیت نامناسبی قرار دارند که مدل تدوین شده این موضوع را تأیید می‌نماید.

مقایسه نتایج این تحقیق با نتایج تحقیق و بررسی شاخص‌های حکمروایی خوب شهری از نظر شهروندان [Askarizadeh et al, 2019] در شهر اراک نیز نشان داد که همپوشانی کامل بین دو دیدگاه شهروندان و مدیران شهری وجود دارد. چرا که ۶ شاخص بررسی شده نه تنها در وضعیت خوبی براساس دیدگاه شهروندان قرار ندارند، بلکه پایین‌تر از حد متوسط و در شرایط ضعیف و خیلی ضعیف قرار دارند. شاخص اثربخشی و کارایی با میانگین ۲/۳۶ نسبت به سایر شاخص‌ها بیشترین میانگین را دارد. در تحقیق حاضر نیز همین شاخص بیشترین میانگین را داشته است. هر چند این شاخص نیز کمتر از حد متوسط است. میانگین دیگر شاخص‌ها یعنی مشارکت با ۲/۰۴، ثبات سیاسی و مبارزه با فساد با ۲/۱۶، دسترسی به اطلاعات با ۱/۸۶، قانونمندی با ۱/۶۷، عدالت اجتماعی با ۱/۹۰ نیز این موضوع را تأیید می‌نماید. گرچه از نظر شهروندان شاخص مشارکت در رتبه دوم، از نظر مدیران شهری، شاخص ثبات سیاسی و مبارزه با فساد در رتبه دوم قرار گرفته است. لیکن مجموع میانگین شاخص‌ها نیز برابر با ۲ است که نشان از نامناسب بودن دارد. بنابراین می‌تواند گفت همه شاخص‌ها از نظر دو نمونه بررسی شده پایین‌تر از حد متوسط و نامناسب هستند، اما تفاوت‌های اندکی نیز در دیدگاه‌ها از نظر رتبه‌بندی شاخص‌ها وجود دارد.

توزیع فضایی مناطق از نظر برخورداری از این شاخص‌ها نیز از نظر مدیران شهری نشان داد که مناطق با همدیگر تفاوت زیادی ندارند. با این وجود در مورد شاخص مشارکت با میانگین رتبه‌ای ۱/۸۲ و دسترسی به اطلاعات با میانگین ۱/۵۶ در منطقه یک شهر اراک به نسبت چهار منطقه دیگر دارای شرایط ضعیف‌تری است. نتایج حاصل از نظر شهروندان نیز این مهم را تأیید نموده و به نتایج مشابه‌ای اشاره دارد [Askarizadeh et al, 2019].

به‌طور کلی بررسی تطبیقی شاخص‌های حکمروایی خوب شهری اراک از دیدگاه مدیران شهری با دیدگاه شهروندان [Askarizadeh et al, 2019] نشان از همپوشانی نزدیکی دارد؛ چرا که دیدگاه هر دو جامعه به نامناسب بودن این شاخص‌ها در شهر اراک اشاره داشته و در عین حال از دیدگاه هر دو جامعه مورد بررسی، شاخص

170. [Persian]
 Rahnamaei M T, Keshavarz M (2011). A study of the good governing pattern and the role of government in managing and managing the Affairs of cities in Iran. *Journal of Geography and Regional Planning*. 1(1):23-55. [Persian]
 Roberts SM, Wright S, O'Neill P (2007). Good governance in the pacific? Ambivalence and possibility. *Geoforum*. 38(5):967-984.
 Sadashiva M (2008). Effects of civil society on urban planning and governance in Mysore, India. [dissertation]. Germany: Technical University of Dortmund.
 Sheng YK (2010). Good urban governance in southeast Asia. *Journal of Environment and Urbanization ASIA*. 1(2):131-147.
 Stewart K (2006). Designing good urban governance indicators: The importance of citizen participation and its evaluation in Greater Vancouver. *Cities*. 23(3):196-204
 Tavakoli H, Momeni M (2016). Investigating the achievement of good governance indicators with an emphasis on urban quality of life case study of districts 1, 7 and 22 in Tehran. *Journal of Urban Management Studies*. 8(26):1-18. [Persian]
 The Center of Iran Statistic (2016). Population and housing census 2016. Tehran. [Persian]
 Torabi A (2005). Sustainable urban management under good governance. *Journal of Municipalities*. 69(6):45-36. [Persian]
 Journal of Geography and Regional Development. 30(1):309-335. [Persian]
 Cave RW, editor (2005). *Encyclopedia of the city*. London & New York: Routledge.
 Gani A , Duncan R (2007). Measuring good governance using time series data: Fiji Islands. *Journal of Asia Pacific Economy*. 12(3):367-385.
 Gholipour R (2008). Good governance and appropriate government model, research deputy of Islamic Azad University Tehran. Center for Strategic Research. Vice chancellor for research, Islamic Azad University. Office of Science Production Development. [Persian]
 Hosseini H (2015). Analysis of good governance indicators with emphasis on citizens and managers' views. *Journal of Urban Studies*. 20(5):43-52. [Persian]
 Imani Jahjormi H (2003). Urban Governance and Harry's Research. *Journal of Urban Management*. 15(3):59-52. [Persian]
 Jafari N, Barghi H, Ghanbari Y (2019). Performance of Dehyari in the framework of good rural governance; case study of Zanjan villages, Iran. *Geographical Researches*. 34(1):11-19. [Persian]
 Jones B, Bull A (2006). Governance and social capital in urban regeneration: A comparison between Bristol and Naples. *Urban Studies*. 43(4):63-76.
 Mohammadi J, Kamali Baghbrahi I (2016). Analysis the good urban governance indicators for urban development strategy case study: The old texture areas of Kerman city. *Journal of Geography and Urban and Regional Planning*. 21(4):153-